

for at tidsbegrænse Toldforhøjelsen, saa den blev lige saa midlertidig som Importreguleringen. Den sidste Sætning kunde tyde paa, at det, Handelsministeren tænker paa, er noget andet end det, jeg kunde ønske; det kunde tyde paa, at han vilde ind paa en almindelig Toldforhøjelse for de kriseramte Industrier og vilde undgaa et bevægeligt Krisetillæg, som kunde mindskes, efterhaanden som Krisen blev svagere og svagere, og endelig forsvinde af sig selv. En almindelig Toldforhøjelse er lige saa lidt som en Importregulering, der vender sig baade mod valutastærke og valutastave Lande, en Valutaforanstaltning, den vender sig ogsaa mod Lande med højere Valuta end den danske, men det er dog ikke det, man tænker paa at bygge Værn imod, naar man taler om Kriseværn. Det er et Værn i al Almindelighed, og det maatte komme ind under en normal Toldlovgivning. En Kriselovgivning maa gaa ud paa at træffe Foranstaltninger, som ekstraordinært bringes til Anvendelse udover den normale Toldlovgivning, og et saadant Krisetoldtillæg til en normal Toldlov som det, jeg her har skitseret, vilde jeg foretrække.

Jeg maa dog tilføje, at naar der ydes Industrierne en saadan ekstraordinær Hjælp, maa man have Indseende med og Garantier for, at Hjælpen kommer Produktionen til gode og ikke bruges til Børsmanøvrer til at bringe Aktiernes Værdi i Vejret. Man maatte da stille forskellige Betingelser. Som den første af disse kunde jeg tænke mig, at Aktiernes Udbytte begrænsedes til en fair Rente af deres virkelige Værdi i det Øjeblik, den ekstraordinære Statshjælp begyndte. For det andet, at Direktørlønninger og Tantième begrænsedes, saa de ikke naaede en saadan Højde som under Krigen. For det tredje, at der skabtes Sikkerhed for, at Arbejdslønnen ikke gennem disse Foranstaltninger holdtes oppe paa et andet Niveau end det normale indenfor de øvrige Erhverv i Byerne. Jeg maa maaske om dette sidste sige, at det forekommer mig, at det, at den højtærede Handelsminister lige saa vel som Venstres Ordfører i deres Udtalelser, hvor de ikke siger, hvad de vil, men nævner, at der maatte ogsaa vises Resignation fra anden Side, kunde tyde paa, at man vilde have disse Industriers Arbejdere til at arbejde længere end andre Industriers og for en lavere Løn. Jeg mener, at et saadant Forlangende kan ikke stilles; det vilde efter min Formening være at straffe Arbejderne i de paagældende Industrier for de Fejlttrin, der er begaaet under

Krigsperioden. Det, Samfundet, naar det træder ekstraordinært hjælpende til, maa kræve, er Sikkerhed for, at Hjælpen ikke benyttes til kunstige Manøvrer til at holde Lønnen højere oppe end i andre Industrier. Dermed stiller man, forekommer det mig, de Krav til disse Fags Arbejdere, som man kan stille, og jeg tror, at de heller neppe vil modsætte sig dem; men man kan ikke kræve, at en saadan Hjælp skal medføre en Lønreduktion, saa at Lønnen bliver lavere end deres Kollegers i andre Byerhverv. Denne Tanke forekommer mig at være ensidig og at ligge udenfor, hvad man kan byde.

Her vil jeg gerne rette en Forespørgsel til det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, som i sin Ordførertale sagde, at naar Samfundet i en saa ekstraordinær Situation vil yde ekstraordinær Støtte, maa der ogsaa kræves Resignation fra alle Sider, navnlig i Retning af, at Forholdsreglerne ikke benyttes i antisamfundsmæssig Retning. Efter disse Udtalelser fra det ærede Medlem vil jeg spørge ham, om han paa sit Partis Vegne kan tænke sig at indføre saadanne Bestemmelser, som hindrer, at den Støtte, man yder, benyttes i antisamfundsmæssig Retning. Et Svar fra det ærede Medlem vilde sikkert gavne disse Forhandlinger og medvirke til at bringe et Resultat. Jeg vil ligeledes gerne spørge Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Westergaard, om Venstre, naar saadanne sociale Hensyn tages til de øvrige Erhverv og hele Landets Befolkning, vil være med til paa dette Grundlag at gøre Forsøg paa at bringe Arbejdsløsheden ned, den Arbejdsløshed, som dog hviler som en Mare paa hele det danske Samfund. Jeg formener, at Venstre ikke kan staa paa det Standpunkt, at man intet vil foretage sig, men jeg er enig med Venstre i, at der maa tages sociale Hensyn, som sikrer den øvrige Del af Befolkningen, de ubeskyttede Erhverv mod, at Forholdsreglerne benyttes paa en usocial Maade, saaledes at de ikke kommer Produktionen til gode. Derfor vil jeg spørge, om Venstre, naar et Grundlag som det af mig skitserede tilvejebringes, vil kunne være med til saadanne Kriseforanstaltninger.

Jeg skal tilføje, at jeg mener, det fremgaar af mine Udtalelser hidtil, at jeg med et saadant Krisetoldtillæg for billige Varer mener et bevægeligt Tillæg, hvorved den billige udenlandske Vares Fakturapris plus Told og andre Omkostninger bringes op til det Beløb, som viser sig at være den billigste danske Produktionspris. Det